

Sygn. akt VIII U 1996/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2018 r. w Gliwicach

sprawy L. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania L. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 2 października 2017 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu L. S. prawo do emerytury pomostowej od dnia (...)
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1996/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 października 2017 r., znak (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych odmówił ubezpieczonemu L. S. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą oraz nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, lecz zaledwie 8 lat, 10 miesięcy i 12 dni takiej pracy. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu zatrudnienia:

- od 1 stycznia 1988 do 8 września 1990 r., ponieważ wykazane w świadectwie pracy z 11 września 1990 stanowisko pracy „kierowca – mechanik” oraz „kierowca” oraz w druku Rp-7 z 17 lipca 2003 r. – „kierowca” jest niezgodne ze stanowiskiem wymienionym w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 30 sierpnia 2017 r., gdzie widnieje „kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony”. Jednocześnie organ rentowy, wobec braku informacji

jakie były przyczyny rozbieżności w nazewnictwie i na podstawie jakich dokumentów uznano, że stanowiska te są tożsame.

- od 9 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2008 r., ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 18 sierpnia 2017 r. pracodawca określił charakter wykonywania pracy według wykazu działu pozycji, lecz nie powołał rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez przyznanie prawa do spornego świadczenia. Domagał się również zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego. Twierdził, że udowodnił co najmniej 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność, że. w okresie od 10 października 1985 r. do 8 września 1990 r. stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał na rzecz Miejskiego Zarządu (...) w G. pracę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wymienioną w dziale VII wykazu A (prace w transporcie i łączności) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. pracę na stanowisku kierowcy pojazdu o masie powyżej 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Ostatecznie wskazał, że zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy w warunkach szczególnych 12 lat i 15 dni takiej pracy, w tym okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w G. od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony L. S. (ur. (...)) ukończył 60 rok życia w dniu (...)r. Legitymuje się ponad 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

W 1975 r. ukończył zasadniczą szkołę zawodową.

Ubezpieczony był zatrudniony:

- od 1 września 1972 r. do 10 czerwca 1975 r. w Przedsiębiorstwie (...) SA w D. jako uczeń praktycznej nauki zawodu;
- od 18 marca 1977 r. do 3 września 1977 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. na stanowisku górnik ładowacz pod ziemią;
- od 8 października 1977 r. do 15 marca 1978 r. w (...) SA KWK (...) w K. na stanowisku robotnik dołowy pod ziemią;
- od 1 czerwca 1978 r. do 9 czerwca 1979 r. w (...)K. Zakład (...) w G. na stanowisku mechanik napraw pojazdów samochodowych;
- od 25 czerwca 1979 r. do 26 września 1979 w Zarządzie (...);
- od 10 października 1979 r. do 12 stycznia 1980 r. w Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku kopacza;
- od 20 lutego 1980 r. do 30 września 1985 r. w Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku kierowcy samochodowego
- od 10 października 1985 r. do 8 września 1990 r. w Miejskim Zarządzie (...) w G. początkowo na stanowisku kierowcy-mechanika, później – kierowcy;
- od 6 marca 1992 r. do 15 maja 1992 r. w KWK (...) w G. na stanowisku ładowacza pod ziemią;
- od 31 lipca 1992 r. do 18 września 1992 r. w (...) Przedsiębiorstwie Handlowo-Usługowym (...) w G. na stanowisku konserwatora urządzeń melioracyjnych;

- od 13 stycznia 1993 r. do 3 lipca 1993 r. w Zakładzie (...), CO i Gazowego J. G. w G. na stanowisku kierowcy, pracownika fizycznego ;
- od 12 grudnia 1994 r. do 16 stycznia 1996 r. w P. T. w Z. na stanowisku kierowcy;
- od 3 listopada 1997 r. do 30 czerwca 1998 r. w (...) s.c. w G. jako kierowca autobusu;
- od 1 lipca 1998 r. do 28 lutego 2001 r. w przedsiębiorstwie (...) w G. jako kierowca autobusu;
- od 4 maja 2004 r. do 18 września 2004 r. w (...) Sp. z o.o. w G. jako pracownik gospodarczy;
- od 1 czerwca 2005 r. do 24 listopada 2005 r. w PHU (...) w G. jako przedstawiciel handlowy;
- od 9 stycznia 2006 r. do 31 marca 2018 r. w (...) Sp. z o.o. w G., później (...)w G., z tym że od 9 stycznia 2006 r. do 8 kwietnia 2006 r., jako kierowca autobusu- konduktor; od 9 kwietnia 2006 r. do 30 września 2014 r. jako kierowca konduktor, od 1 października 2014 r. do 31 marca 2018 r. jako kierowca autobusu.

W okresach od 21 listopada 1990 r. do 5 marca 1992 r., od 26 lipca 1993 r. do 11 grudnia 1994 r., od 5 lutego 1996 r. do 22 lipca 1997 r. ubezpieczony był zarejestrowany jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku

Ubezpieczony posiada świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 30 sierpnia 2017 r., z którego wynika, że w okresie od 1 stycznia 1988 r. do 8 września 1990 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony, tj. prace wskazaną w wykazie A, dziale VIII , poz. 2 pkt 1 załącznika nr 1 do Zarządzenia nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983 r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska.

W okresie zatrudnienia w Miejskim Zarządzie (...) w G. (od 10 października 1985 r. do 8 września 1990 r.), ubezpieczony faktycznie pracował wyłącznie na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Kierował pojazdem marki Z., woził kamień, piasek, masę bitumiczną na budowy oraz masę asfaltową, którą na wywrotkę ładował mu S. M. te przewoził na wskazany teren budowy, po czym jechał po kolejny materiał i przewoził go na następny teren prac budowlanych. Pracę tę wykonywał każdego dnia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zdarzało się, że pracował około 10 godzin dziennie. Nie brał udziału w załadunku i rozładunku tych materiałów. Nie wykonywał pracy mechanika.

W dniu 7 września 2017 r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Zaskarżoną decyzją z dnia 2 października 2017 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do spornego świadczenia, z przyczyn wyżej podanych.

Ostatecznie decyzją z dnia 10 listopada 2017 r. organ rentowy ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do spornego świadczenia. W uzasadnieniu wskazał, że zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okresy od 18 marca 1977 r. do 3 września 1977 r., od 8 października 1977 r. do 15 marca 1978 r., od 6 marca 1992 r. do 17 marca 1992 r., od 19 marca 1992 r. do 15 maja 1992 r., od 19 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2008 r., od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2016 r., łącznie 12 lat i 15 dni. Podobnie jak w zaskarżonej decyzji z dnia 2 października 2017 r. organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Miejskim Zarządzie (...) w G. od 1 stycznia 1988 r. do 8 września 1990 r. Organ rentowy wskazał, że nie może zaliczyć tego okresu, gdyż wykazane w świadectwie pracy z dnia 11 września 1990 r. stanowisko pracy „kierowca-mechanik” jest niezgodne ze stanowiskiem wymienionym w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 30 sierpnia 2017 r., tj.: „kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony”. Z uwagi na brak informacji jakie były

przyczyny rozbieżności w nazewnictwie i na podstawie jakich dokumentów uznano, że stanowiska te są tożsame. Okresy składkowe i nieskładkowe wyniosły łącznie 36 lat, 4 miesiące i 9 dni.

Ubezpieczony w dniu (...)r. rozwiązał stosunek pracy z przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w G..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organy rentowego, akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadka S. F. złożone na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2018 r. (k.44); zeznania świadka W. Ż. złożone na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2018 r. (k.45); zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2018 r. (k.45).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. F. oraz W. Ż., przedstawiają one rzeczywisty obraz okoliczności zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania, a brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Zaznaczyć bowiem należy, iż świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w okresie jego zatrudnienia w Miejskim Zarządzie (...) w G. od 1 stycznia 1988 r. do 8 września 1990 r. i posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy. Podkreślić należy, że świadek S. F. miał częsty kontakt z ubezpieczonym, bowiem pracował na urządzeniu wytwarzającym masę bitumiczną, którą następnie ładował na wywrotkę, którą przyjeżdżał odwołujący. Natomiast świadek W. Ż. pracował na rozkładarce asfaltu na terenach budowy, na które ubezpieczony dowoził materiał. Zeznania świadków pokrywają się z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w tym zeznania ubezpieczonego.

Zgromadzone dowody Sąd uznał za kompletne i pozwalające na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego L. S. zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu było ustalenie, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury pomostowej w oparciu o art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U.2017.664 j.t.), bowiem organ rentowy odmówił przyznania jej ubezpieczonemu, podnosząc, iż nie udowodnił on rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą oraz nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych zwanej dalej ustawą, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Po myśli art. 3 ust. 1 prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Zgodnie z ust. 3 tego przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach w myśl ust. 1 tego przepisu uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1. Za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3 (ust. 5). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust.7).

W pierwszej kolejności należy podkreślić, iż w toku postępowania ubezpieczony udowodnił rozwiązanie stosunku pracy, przedkładając świadectwo pracy z dnia 31.03.2018r, z którego wynika, że w (...) Sp. z o.o. w G. zatrudniony był do dnia (...)

W niniejszej sprawie, organ rentowy ostatecznie zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy w warunkach szczególnych 12 lat i 15 dni takiej pracy. **Nie zaliczono ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w Miejskim Zarządzie (...) w G. od 10.10.1985 r. do 08.09.1990 r.**

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony w trakcie całego okresu zatrudnienia w Miejskim Zarządzie (...) w G. (tj.: od 10 października 1985 r. do 8 września 1990 r.) stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace w warunkach szczególnych, wskazaną w wykazie A, dziale VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Wprawdzie w świadectwie pracy w warunkach szczególnych pracodawca do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych zaliczył okres od 1.01.1988 r., albowiem dopiero od tej daty w angażach ubezpieczonego widnieje stanowisko kierowca, a wcześniej kierowca- mechanik, niemniej jednak istotne znaczenie ma charakter prac wykonywanych przez ubezpieczonego, a nie nazwa stanowiska widniejąca w dokumentacji osobowej. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika natomiast w sposób nie budzący wątpliwości, że ubezpieczony w całym okresie zatrudnienia w Miejskim Zarządzie (...) w G. wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony, tj.: pojazdu – wywrotki marki Z.. Z zeznań świadków, którzy pracowali razem z ubezpieczonym oraz z zeznań ubezpieczonego jednoznacznie wynika, że ubezpieczony każdego dnia przewoził różnego rodzaju materiały na teren robót, w tym masę bitumiczną. Nie brał udziału w załadunku i rozładunku. Nie pracował w warsztacie, nie wykonywał pracy mechanika. Do jego wyłącznych obowiązków należało przewożenie materiałów. Wymienione prace ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tym miejscu wskazać również należy, że w postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy

zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwala na stwierdzenie, że ubezpieczony w trakcie całego okresu zatrudnienia w Miejskim Zarządzie (...) w G. (od 10 października 1985 r. do 8 września 1990 r.) stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace w warunkach szczególnych, wskazaną w wykazie A, dziale VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj.: **przez 4 lata, 10 miesięcy i 30 dni.**

W związku z tym, do stażu pracy w warunkach szczególnych, ustalonego przez organ rentowy wynoszącego 12 lat i 15 dni, należy doliczyć w/w okres zatrudnienia w Miejskim Zarządzie (...) w G.. Tym samym staż pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych wynosi **16 lat, 11 miesięcy i 15 dni.**

Pozostałe przesłanki do uzyskania świadczenia zostały spełnione i nie były sporne.

Mając na uwadze powyższe normy prawne, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej od dnia (...), a więc od dnia następnego od dnia rozwiązania stosunku pracy.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800), zasądzając od organu rentowego, jako od strony przegrywającej proces, na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-)SSR del. Magdalena Kimel